

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności Prokuratora Joanny Pery-Lechocińskiej

po rozpoznaniu dnia 19 lutego 2013 roku, 12 marca 2013 roku, 9 kwietnia 2013 roku, 7 maja 2013 roku sprawy karnej

1. **K. D.**

urodzonego (...) w D.

syna K. i M. z domu B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że odpychał, szarpał oraz uderzał i kopał pokrzywdzonych w różne części ciała działając przy tym publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

II. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...), na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) i w pomieszczeniach Komisariatu Policji, znieważył f-szy policji sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, działając przy tym publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

III. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...), wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

to jest o czyn z art. 224 § 2 kk

2. **M. K. (1)**

urodzonego (...) w D.

syna A. i J. z domu M.

IV. w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że odpychał, szarpał oraz uderzał i kopał pokrzywdzonych w różne części ciała działając przy tym publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

V. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...), na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) i w pomieszczeniach Komisariatu Policji, znieważył f-szy policji sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, działając przy tym publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

VI. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...), wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec sierż. sztab S. B. i st. sierż A. K. w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

to jest o czyn z art. 224 § 2 kk

VII. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...) po otwarciu saszetki znajdującej się na pasie służbowym sierż. sztab. S. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dokumentu ścisłego zarachowania w postaci bloczka mandatowego, którym nie miał prawa wyłącznie dysponować, czym działał na szkodę pokrzywdzonego,-

to jest o czyn z art. 276 kk

VIII. w dniu 09 września 2012 roku w K., woj. (...) w pomieszczeniach Komisariatu Policji , poprzez uderzenie ręką zaciśniętą w pięść, w drzwi wejściowe od pomieszczenia nr (...), dokonał ich zniszczenia , polegającego na połamaniu wierzchniej ich warstwy czym spowodował straty o łącznej wartości 600 złotych na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji we W.,-

to jest o czyn z art. 288§1kk

3. K. T. (1)

urodzonego (...) w D.

syna A. i M. z domu D.

o to , że :

IX. w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...), woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż. sztab. S. B. i st. sierż. A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych , w ten sposób, że odpychał , szarpał oraz uderzał i kopał pokrzywdzonych w różne części ciała działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222§1kk w zw. z art. 57a§1kk

X. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) i w pomieszczeniach Komisariatu Policji , znieważył f-szy policji sierż. sztab. S. B. i st. sierż. A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego , -

to jest o czyn z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XI. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) wypowiadał groźby pozbawienia życia wobec sierż . sztab. S. B. i st. sierż. A. K. w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

to jest o czyn z art. 224§2kk

4. A. G. (1)

urodzonego (...) w D.

syna J. i B. z domu R.

o to , że :

XII. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza policji sierż . sztab . S. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych , w ten sposób, że w trakcie doprowadzania do radiowozu uderzył celowo pokrzywdzonego łokciem w klatkę piersiową czym spowodował obrażenia ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej naruszających czynności narządów ciała poniżej dni 7 działając przy tym publicznie i bez powodu okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XIII. w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza policji st. sierż. A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych , w ten sposób, że odpychał , szarpał oraz próbował przewrócić na ziemię pokrzywdzonego działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XIV. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) i w pomieszczeniach Komisariatu Policji , znieważył f-szy policji sierż. sztab. S. B. i st. sierż. A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego ,-

to jest o czyn z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XV. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) wypowiedział groźby pozbawienia życia wobec sierż . sztab. S. B. i st. sierż. A. K. w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

to jest o czyn z art. 224§2kk

5. K. O.

urodzonego (...) w D.

syna M. i B. z domu K.

o to , że :

XVI. w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż . sztab. S. B. i st. sierż. A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych , w ten sposób, że odpychał , szarpał oraz uderzał i kopał pokrzywdzonych w różne części ciała działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,-

to jest o czyn z art. 222§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XVII. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul. (...) i w pomieszczeniach Komisarjatu Policji , znieważył f-szy policji sierż. sztab. S. B. i st. sierż. A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych działając przy tym publicznie i bez powodu , okazując rażące lekceważenie porządku prawnego , -

to jest o czyn z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk

XVIII. w dniu 09 września 2012 roku w K. , woj. (...) wypowiedział groźby pozbawienia życia wobec sierż . sztab. S. B. i st. sierż. A. K. w celu zmuszenia w/w funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

to jest o czyn z art. 224§2kk

I. na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec K. D. o czyny opisane w punktach I i II części wstępnej wyroku na okres próby 2 (dwóch) lat,-

II. oskarżonego K. D. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, a wydatkami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

III. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a) opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 222§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 222§1 kk w zw. z art.57a§1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,-

b) opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 226§1 kk w zw. z art.57a§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,-

c) opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 276 kk i za to na podstawie art. 276 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

d) opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 288§1 kk i za to na podstawie art. 288§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. oskarżonego M. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, a wydatkami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

III. na podstawie art. 85kk i art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec M. K. (1) w punkcie III wyroku i wymierza mu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu M. K. (1) zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,-

V. na podstawie art.73§2 kk w okresie próby oddaje oskarżonego M. K. (1) pod dozór kuratora,-

VI. na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec K. T. (1) o czyny opisane w punktach IX i X części wstępnej wyroku na okres próby 2 (dwóch) lat,-

VII. oskarżonego K. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku, a wydatkami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

VIII. oskarżonego A. G. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a) opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 222§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 222§1 kk w zw. z art.57a§1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,-

b) opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 222§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 222§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,-

c) opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 226§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,-

IX. oskarżonego A. G. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku, a wydatkami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

X. na podstawie art. 85kk i art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec A. G. (1) w punkcie X wyroku i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XI. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu A. G. (1) zawieszają na okres próby 2 (dwóch) lat,-

XII. na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec K. O. o czyny opisane w punktach XVI i XVII części wstępnej wyroku na okres próby 2 (dwóch) lat,-

XIII. oskarżonego K. O. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku, a wydatkami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

XIV. na podstawie art. 57a§2 kk orzeka od oskarżonego M. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego S. B. dwie nawiązki po 100 (sto) złotych każda i na rzecz A. K. dwie nawiązki po 100 (sto) złotych każda,-

XV. na podstawie art. 57a§2 kk orzeka od oskarżonego A. G. (1) na rzecz pokrzywdzonego S. B. dwie nawiązki po 100 (sto) złotych każda i na rzecz A. K. dwie nawiązki po 100 (sto) złotych każda,-

XVI. na podstawie art. 67§3 kk orzeka od oskarżonych K. D., K. T. (1) i K. O. na rzecz pokrzywdzonych S. B. i A. K. nawiązki po 200 (dwieście) złotych każda,-

XVII. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego M. K. (1) do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji we W. kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem naprawienia szkody w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, -

XVIII. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności na wypadek jej wykonania zalicza oskarżonym M. K. (1) i A. G. (1) okresy zatrzymania od dnia 9 września 2012 roku do dnia 10 września 2010 roku,-

XIX. zwalania oskarżonych w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 września 2012 roku oskarżeni A. G. (1), K. O., K. T. (1), K. D., M. K. (1) oraz T. M. i grupa kilkunastu osób z K. około godziny 1.30 po północy przebywali na stacji paliw S. w K.. Cała grupa zachowywała się głośno, niespokojnie, padały wulgarne słowa, część osób spożywała piwo. To niestosowne - o tej porze nocy - zachowanie młodych ludzi dostrzegł patrolujący okolice K. funkcjonariusze Policji A. K. i S. B., którzy postanowili uspokoić przebywające na stacji paliw osoby. Najgłośniejszymi osobami okazali się A. G. (1) i T. M., których funkcjonariusze Policji postawili wylegitymować, a ponieważ obecna na stacji grupa osób dopingowała legitymowanych, aby uciekli z miejsca zdarzenia, funkcjonariusze postanowili przewieźć legitymowane osoby do komisariatu Policji w K.. Na

komisariacie funkcjonariusze potwierdzili ich dane osobowe i poprosili, aby wracali do domów, ustalili przy tym, że A. G. (1) wprowadził ich w błąd co do swojej tożsamości i pouczyli o skierowaniu w tej sprawie wniosku o ukaranie.

Około godziny 3.00 A. K. i S. B. ponownie udali się w patrol i przejeżdżając ulicą (...) w K. na wysokości stacji paliw S. ponownie dostrzegli grupę młodych ludzi przebywającą na stacji. Na widok radiowozu, A. G. (1) zaczął używać wobec funkcjonariuszy Policji słów wulgarnych, krzycząc w ich kierunku: „pały jeban..., nic nam nie zrobicie, cwele”. W związku z tymi zniewagami, funkcjonariusze Policji podeszli do grupy osób stojącej na stacji paliw i wtedy A. G. (1) z telefonu komórkowego puścił muzykę hip-hopową i do tejże muzyki zaczął śpiewać ”policja to kur..., jeban... cwele. (...) policja zawsze i wszędzie jeba... będzie”, a kiedy został pouczony, że takie zachowanie stanowi znieważenie funkcjonariuszy i jest przestępstwem, oskarżony oświadczył, że „ma na policji wyjeba...”, a interweniujący Policjanci są „ch... i cwelami policyjnymi”. Słyszac te wyzwiska S. B. poinformował A. G. (1), że zostaje zatrzymany i zostanie przewieziony do komisariatu Policji. Słyszac to A. G. (1) zaczął zachowywać się agresywnie w stosunku do funkcjonariuszy, odpychać ich, stawiać czynny opór, szarpać funkcjonariuszy, usiłował przewrócić ich na ziemię, a S. B. uderzył w klatkę piersiową łokciem, powodując jej stłuczenie.

Obserwując to zajście, oskarżeni K. O., K. T. (1), K. D. i M. K. (1) zaczęli utrudniać funkcjonariuszom wykonanie czynności zatrzymania A. G. (1), usiłowali wyszarpać zatrzymanego, odpychali od niego funkcjonariuszy Policji, blokowali drogę do radiowozu, uderzali obu policjantów w różne części ciała, chcąc w ten sposób wymusić odstąpienie od czynności zatrzymania. Wszyscy czterej oskarżeni wypowiadali również wobec funkcjonariuszy wulgarne słowa, krzycząc, że są nagrywani i będą gwiazdami internetu, a nadto, nazywali ich „kur... i ch...” Jedna z osób znajdująca się w grupie mężczyzn, krzyczała do funkcjonariuszy Policji, że już nie żyją, bo jak tylko ściagną mundury, to oni ich „zajeb....”. Wobec czynnego oporu oskarżonego A. G. (1) oraz zachowania pozostałych oskarżonych, policjanci zastosowali wobec zatrzymanego chwyt obездwładniający, po czym ten przewrócił się na ziemię i zasłabł.

Dowód: zeznania świadków

S. B., k.14-15,251

A. K., k.19-20,251-252

J. B., k.115-119,307

T. M., k.178,309

karta informacyjna leczenia szpitalnego, k.18

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, k.160

częściowo wyjaśnienia oskarżonych

K. D., k.37-38,41,247-248

K. T. (1), k.57,61,249

M. K. (1), k.47,51,188-189,248

A. G. (1), k.66,249-250

K. O., k.77,81-82,250

Funkcjonariusze wezwali do A. G. (1) pogotowie ratunkowe, lecz po przebadaniu oskarżonego okazało się, że ten miał jedynie przyspieszoną akcję serca i nie chce skorzystać z dalszej pomocy medycznej. Kiedy funkcjonariusze Policji doprowadzali zatrzymanego do karetki, oskarżeni K. O., K. T. (1), K. D. i M. K. (1) starali się odciągnąć zatrzymanego od funkcjonariuszy Policji i uwolnić kolegę, nadal wyzywali funkcjonariuszy Policji, nazywając ich „kur... ch... i cwelami

policyjnymi” oraz utrudniając funkcjonariuszom dojście do radiowozu. M. K. (2) korzystając z zamieszania jakie było na miejscu zdarzenia sięgnął do saszetki służbowej znajdującej się przy pasie S. B. i ukradł mu bloczek z drukami mandatowymi i uciekł z miejsca zdarzenia. Podczas tego zajścia zachowanie obecnych na miejscu osób było na tyle agresywne i niebezpieczne, że kierowca karetki zatelefonował do dyżurnego komisariatu Policji w K. prosząc o wsparcie dla interweniujących funkcjonariuszy. Tymczasem S. B. i A. K. zdołali zatrzymać A. G. (1) i M. K. (1) i przewieźli ich na komisariat Policji w K..

Dowód: zeznania świadków

S. B., k.14-15,251,251-252

A. K., k.19-20

J. B., k.115-119

T. C., k.131-132,309

W. E., k.144-147,323

M. N., k.156-157,308-309

Widząc nasilającą się agresję przeważającej liczebnie grupy osób, funkcjonariusze Policji poprosili dyżurnego komisariatu o wsparcie i na komisariat przybyli funkcjonariusze Komisariatu Policji w P. B. C. i A. Ł. (1) oraz ochroniarze z agencji ochrony (...) P. A. i J. G.. Po przybyciu patroli wspierających, wspólnie ze S. B. i A. K. udali się na stację paliw i przy pomocy funkcjonariuszy ochrony i policji z P. zatrzymali jeszcze K. O., K. T. (1) i K. D.. Na komisariacie Policji wszyscy zatrzymani nadal znieważali S. B. i A. K. nazywając ich „pierdol... nieukami, ch.. „

Dowód: zeznania świadków

S. B., k.14-15,251

A. K., k.19-20,251-252

J. B., k.115-119,307

B. C., k.135-138,309

A. Ł. (2), k.140-142,309

P. A., k.154-155,323-324

J. G., k.158-159,309-310

W chwili zatrzymania wszyscy oskarżeni byli nietrzeźwi. Oskarżony K. O. o godzinie 4.50 miał 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, K. D. o godzinie 4.59 miał 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, K. T. (1) o godzinie 5.06 miał 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: protokoły badania Alkometrem

K. O., k.5

K. D., k.6

K. T. (1), k.7

Oskarżony K. D. pozostaje na utrzymaniu rodziców, jest uczniem Liceum Ogólnokształcącego w K., gdzie posiada pozytywną opinię i oceniany jest jako osoba angażująca się w działalność kulturalną i społeczną, wykazuje zdolności muzyczne, działa na rzecz niepełnosprawnych, co potwierdza opinia Dyrektora Gimnazjum, do którego wcześniej uczęszczał. Oskarżony ten współpracuje również z (...) Stowarzyszeniem Pomocy Osobom Niepełnosprawnym, biorąc czynny udział w propagowaniu tolerancji dla odmienności osób niepełnosprawnych. K. D. nie był dotychczas karany.

Dowód: karta karna, k.287

Opinie o oskarżonym, k.244-245

zaświadczenie, k.246

dane osobopoznawcze, k.247

Oskarżony K. T. (1) pracuje za granicą na budowie, gdzie zarabia około 3.000 zł miesięcznie. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był dotychczas karany.

Dowód: karta karna, k.292

dane osobopoznawcze, k.247

Oskarżony K. O. prowadzi działalność gospodarczą – serwis opon. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był dotychczas karany.

Dowód: karta karna, k.291

dane osobopoznawcze, k.247

Oskarżony **K. D.** składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem przyznał się od popełnienia czynów polegających na znieważeniu funkcjonariuszy Policji i naruszeniu ich nietykalności cielesnej, zaprzeczając jednocześnie, aby wypowiadał wobec funkcjonariuszy groźby karalne. Składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, iż istotnie szarpał się z funkcjonariuszami Policji, kiedy ci zatrzymywali A. G. (1) oraz M. K. (1), nie chciał bowiem dopuścić do ich zatrzymania, używał również wtedy wulgarnych słów, które wypowiadały również pozostałe osoby uczestniczące w zajściu, natomiast podczas pobytu w komisariacie Policji zachowywał się spokojnie i nie używał słów wulgarnych wobec funkcjonariuszy. Oskarżony podał, że celem jego działania nie była agresja w stosunku do funkcjonariuszy, a jedynie chęć udzielenia pomocy zatrzymywanym kolegom, zaprzeczył również, aby ktokolwiek obecny na miejscu wypowiadał wobec funkcjonariuszy groźby.

Oskarżony **K. T. (1)** składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem, nie przyznał się od popełnienia zarzucanych mu czynów, przyznając jednak iż kierował wulgarne słowa do Policjantów, którzy zatrzymywali A. G. (1), ale tylko dlatego, że uważał, że nie mieli podstaw do jego zatrzymania, nie kierował ich również, do żadnej konkretnej osoby. Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony wyjaśnił, że wypowiadał wulgarne słowa, ale nie były one kierowane od funkcjonariuszy Policji, a wywołane były złością na sposób przeprowadzenia akcji przez Policjantów, oskarżony przyznał również, iż starał się uniemożliwić zatrzymanie A. G. (1), zaprzeczając aby wypowiadał wobec policjantów groźby i wyzwiska podczas zatrzymania na komisariacie.

Oskarżony **K. O.** zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał jednak, iż kierował wulgarne słowa do Policjantów tylko w tym celu, aby puścili zatrzymanego. Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony podał, iż trzymał A. G. (1) za rękę, aby uchronić go przed zatrzymaniem a wulgarne słowa padały ze strony wielu osób, nie tylko tych zatrzymanych przez Policjantów.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oskarżeni K. D., K. T. (1) i K. O. stanęli pod zarzutami popełnienia tego, że:

- w dniu 09 września 2012 roku w K. na terenie parkingu stacji paliw S. przy ul.(...) naruszyli nietykalność cielesną funkcjonariuszy policji sierż.sztab S. B. i st.sierż A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że odpychali, szarpali oraz uderzali i kopali pokrzywdzonych w różne części ciała to jest czynu z art.222§1 k.k.
- w tym samym czasie i miejscu oraz dodatkowo w pomieszczeniach Komisariatu Policji, znieważyli f-szy policji sierż.sztab S. B. i st.sierż A. K. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych to jest czynu z art.226§1 k.k.
- w tym samym miejscu i czasie wypowiadali groźby pozbawienia życia wobec sierż.sztab S. B. i st.sierż A. K. w celu zmuszenia tych funkcjonariuszy do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia to jest czynu z art. 224§1 k.k.

Oceniając winę oskarżonych w zakresie wyżej wskazanych czynów, Sąd uznał iż każdemu z oskarżonych można przypisać winę w zakresie tylko dwóch pierwszych ze wskazanych wyżej czynów, brak natomiast dowodów jednoznacznie potwierdzających, aby któryś z oskarżonych wypowiadał wobec funkcjonariuszy groźby pozbawienia życia.

Ustalając stan faktyczny sprawy i opierając się na zeznaniach pokrzywdzonych, Sąd ustalił bez wątpliwości, iż podczas zajścia wobec funkcjonariuszy padły groźby pozbawienia życia, jednak na podstawie ich zeznań nie sposób ustalić, który z oskarżonych groźby te wypowiedział i czy istotnie groźby te wypowiedział oskarżony, a nie któraś z kilkunastu osób znajdujących się podczas interwencji Policji na stacji paliw S.. O ile S. B. i A. K. potrafili dokładnie określić, kto wypowiadał wobec nich wyzwiska, kto zadawał im ciosy i był najbardziej agresywny, co do wypowiadanych gróźb, nie byli już w swych zeznaniach tak jednoznaczni i na żadnym etapie postępowania nie wskazali konkretnie, który z oskarżonych wypowiadał wobec nich groźby, zaś samo stwierdzenie, że takie groźby padały jest niewystarczające do przyjęcia zawinienia każdego z oskarżonych – tym bardziej jeśli rozważy się dynamiczny przebieg zajścia, w którym uczestniczyło kilkanaście osób i większość z nich wypowiadała jakieś obraźliwe dla funkcjonariuszy słowa, przekrzykiwała się i odnosiła się słownie do sposobu przeprowadzania interwencji przez funkcjonariuszy.

Tym samym Sąd, mając na względzie dyspozycję art.5§2 k.p.k. uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów polegających na wypowiadaniu wobec funkcjonariusz gróźb, mających na celu zmuszenie ich do odstąpienia od czynności służbowych, uznając, iż istnieją poważne wątpliwości, co do ustalenia osoby sprawcy tego czynu, które to wątpliwości Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonych. Uniewinniając oskarżonych od wyżej wskazanych czynów, Sąd na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. zaliczył koszty tej części postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Co do dwóch pozostałych czynów zarzucanych oskarżonym, Sąd uznał, iż wina oskarżonych K. D., K. T. (1) i K. O. oraz okoliczności popełnienia przez nich tych czynów, nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonych, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonych funkcjonariuszy S. B. i A. K., a także zeznaniach świadka J. B., świadków stanowiących obsadę karetki pogotowia (...), W. E. i M. N., a także funkcjonariuszy policji i agencji ochrony, którzy udzielili wsparcia pokrzywdzonym: B. C., A. Ł. (2), P. A. i J. G..

Wskazać należy, iż Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonych, są one bowiem zbieżne i na ich podstawie ustalić można w sposób nie budzący wątpliwości, przebieg zajścia mającego miejsce na stacji paliw S. oraz w pomieszczeniach komisariatu Policji w K.. Odnosząc się do zeznań pokrzywdzonych, które Sąd uznał za wiarygodne, wskazać należy, iż świadkowie ci są funkcjonariuszami Policji wykonującymi jedynie swoje obowiązki służbowe i relacjonującymi rutynowo wykonywane przez siebie czynności. Przebieg niezwykle dynamicznego zajścia podczas którego interweniowało ostatecznie czterech funkcjonariuszy Policji, a także dwóch pracowników ochrony oraz karetki pogotowia skutkowało postawieniem kilkunastu zarzutów – pięciu oskarżonym. Bezpośrednimi świadkami

zajścia, wprawdzie nie uczestniczącymi w zajściu, ale żywo reagującymi na zdarzenia było kilkanaście osób znajdujących się na terenie stacji paliw, a z zeznań świadków wynika, że było ogólne zamieszanie. Z uwagi na porę nocną i brak bezpośredniego oświetlenia miejsca zajścia, panował tam półmrok, zaś każdy z oskarżonych nieco odmiennie relacjonował przebieg zajścia, przy czym K. T. (1) i K. O. nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, zaprzeczając wprost zarzutom, podczas gdy pozostali oskarżeni przyznawali się częściowo, co również nie ułatwiało dokonania ustaleń przez Sąd. Mimo tak skomplikowanego stanu faktycznego sprawy Sąd ustalił bez żadnych wątpliwości przebieg całego zajścia, poszczególne jego etapy, a także okoliczności, w jakich oskarżeni dopuszczali się zarzucanych im czynów.

Oceniając wiarygodność pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji, Sąd nie miał najmniejszej wątpliwości, iż zgodnie z prawdą opisywali obserwowane przez siebie zajścia. Zauważyć należy, iż funkcjonariusze zgodnie opisali kolejne etapy zachowań oskarżonych, skupiając się na tych elementach zajścia, w których sami bezpośrednio uczestniczyli, potwierdzali jednak, te okoliczności, które zdołali podczas interwencji zaobserwować. Podkreślić należy, iż każdy z przypisanych oskarżonym czynów, był opisywany nie tylko przez pokrzywdzonego tymże czynem, ale również przez współinterweniującego funkcjonariusza lub pracownika ochrony lub pogotowia ratunkowego.

Funkcjonariusze Policji składający zeznania w przedmiotowej sprawie zgodnie wskazali czas i miejsce zajścia, jego najbardziej agresywnych uczestników, fakt, który sprowokował szarpaninę, a także osoby, które używały wobec funkcjonariuszy słów wulgarnych. Nie mieli również żadnych wątpliwości co do wskazania osób, które w szczególności – negatywny sposób wyróżniły się podczas zajścia, dla przykładu co do osoby A. G. (1), który uderzył S. B. łokciem w klatkę piersiową, czy M. K. (1), który ukrał S. B. bloczek mandatowy i uszkodził drzwi na terenie komisariatu Policji w K..

Wyżej wskazani świadkowie jednoznacznie i zgodnie opisywali szczegóły zachowania oskarżonych podając, iż byli nietrzeźwi, agresywni, używali słów wulgarnych, krzyczeli, szarpali się, przy czym ich zachowanie było niczym nieuzasadnione, poza interwencją Policji, którą funkcjonariusze Policji mieli prawo przeprowadzić, z uwagi na stwierdzone wykroczenie naruszenia ciszy nocnej i porządku publicznego w późnych godzinach nocnych. Wobec takiego zachowania oskarżonych oczywistym jest, iż interwencja Policji, była uzasadniona i nie budzi zdziwienia zastosowania przez interweniujących funkcjonariuszy Policji chwytów obezwładniających wobec A. G. (2), w szczególności wobec wypowiedzianych przez niego zniewag, ataków pozostałych oskarżonych uniemożliwiających doprowadzenia go do radiowozu, czy karetki pogotowia.

Analizując jednak szczegółowo zeznania pokrzywdzonych oraz fakty, które znajdują odzwierciedlenie w tychże zeznaniach wskazać należy, iż świadek S. B. potwierdził, że całe zajście zapoczątkowało zachowanie A. G. (1), który wyzywał funkcjonariuszy Policji oraz zachowywał się wobec nich prowokacyjnie, świadomie i w obecności kilkunastu osób okazując im lekceważenie i śpiewając obraźliwe dla Policjantów piosenki. S. B. potwierdził również, że wszyscy oskarżeni wypowiadali wobec niego oraz A. K. wulgarne słowa, a także szarpali go, popychali, uderzali po rękach, uniemożliwiając zatrzymanie A. G. (1).

Wręcz identycznie zrelacjonował zdarzenie drugi z interweniujących funkcjonariuszy - A. K. wskazując, iż początkowo ich celem było uspokojenie zgromadzonej grupy agresywnych osób, które używały wobec nich wulgarnych słów, po czym agresja zgromadzonej grupy osób narastała, co potwierdziła w pełni załoga karetki pogotowia, udzielająca pomocy A. G. (1).

Kierowca karetki T. C. w swych zeznaniach potwierdził, że gdy przyjechali na miejsce zdarzenia było niebezpiecznie, grupa osób otaczała policjantów półkolem, padały słowa wulgarne: „kur..., ch... z taka policją” oraz wiele innych wulgarnych słów. Świadek ten potwierdził również, że podczas doprowadzania A. G. (1) do karetki, pozostałe osoby przeszkadzały funkcjonariuszom, używając przy tym słów mających sprowokować policjantów, na.: „zobaczcie co ch... robią”. Świadek ten zeznając, nie miał żadnych wątpliwości, że interweniujący funkcjonariusze Policji mogli się czuć zagrożeni, bo on sam nie czuł się bezpiecznie.

Podobnie zrelacjonowała to zajście W. E. – pielęgniarka z karetki. Świadek ten potwierdziła, że podczas zajścia padały wulgarne słowa i to przekleństwa stosowane jako „przerwywniki” takie jak „kur..., ja pier...” ale również wyzwiska pod adresem policjantów, „ch..., psy, pały jebane, skurwysyny. Co istotne świadek potwierdziła również tą część relacji pokrzywdzonych, w której opisali naruszanie ich nietykalności cielesnej mówiąc wprost „co chwilę jakieś ręce szarpały policjantów za ręce i za ubranie” (k.145). Ta relacja świadka – w ocenie Sądu - potwierdza też, że osoby z grupy starały się wyrywać policjantom zatrzymanego M. K. (1), którego znała osobiście i potrafiła stwierdzić, że to właśnie jego koledzy odciągali od policjantów. Świadek rzetelnie zrelacjonowała, że zachowania uczestniczących w zajściu osób było bardzo agresywne i niebezpieczne dla policjantów, w szczególności, iż w większości były tam osoby nietrzeźwe, a wiele z nich miało jeszcze piwa w ręce. Relacja tego świadka jest dla Sądu szczególnie wiarygodna i cenna, ponieważ można świadkowi przypisać pełen obiektywizm. Świadek zeznała przed Sądem, iż z racji sąsiedztwa, zna oskarżonych, a nawet ich lubi, zapewniając, iż są to osoby spokojne, nie mające skłonności do popełniania przestępstw, a mimo to świadek zrelacjonowała zajście podobnie jak jego pozostali świadkowie w tym przede wszystkim pokrzywdzeni.

Również lekarz udzielający pomocy A. G. (1) – świadek M. N. potwierdził, iż na miejscu padały wyzwiska, były krzyki, przekleństwa w stosunku do policjantów, potwierdzając również, że z tłumu padały groźby. Świadek ten, nie potrafił jednak w żaden sposób wskazać, kto te groźby wypowiadał. Świadek potwierdził również, że obecne na miejscu osoby szarpały tego zatrzymanego, co wyglądało na próbę jego uwolnienia.

Analizowane wyżej zeznania świadków są zgodne i wiarygodne i chociaż nie dostarczają Sądowi informacji wprost, jak zachowywali się poszczególni oskarżeni, w połączeniu z zeznaniami A. K. i S. B. pozwalają Sądowi na ustalenie roli poszczególnych oskarżonych w zajściu, dając sądowi pewność, iż do zdarzeń opisywanych przez oskarżonych w istocie doszło, ponieważ relacjonują je również inni bezstronni świadkowie.

O wiarygodności pokrzywdzonego S. B. przekonują również obrażenia, jakich doznał podczas interwencji. Bezpośrednio po zakończeniu interwencji ten pokrzywdzony skorzystał z pomocy medycznej na Izbie Przyjęć Szpitala w P., gdzie udzielono mu pomocy, opisano doznany uraz oraz skonsultowano medycznie. Stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia, odpowiadają opisywanemu przez pokrzywdzonego uderzeniu zadanemu przez A. G. (1), co przekonuje, iż zdarzenie miało taki przebieg jak opisał to funkcjonariusz Policji w swych zeznaniach. Dodatkowo takie okoliczności, jak ujawnienie przez M. K. (1) miejsca ukrycia skradzionego bloczka mandatowego, czy stwierdzone i udokumentowane uszkodzenie skrzydła drzwi na komisariacie Policji w K., w pełni przekonują o rzetelności relacji tego świadka, a co za tym idzie świadka A. K..

Odnosząc się do zeznań pracowników ochrony (...) oraz wspierających funkcjonariuszy Policji z P. wskazać należy, iż przybyli oni na miejsce w końcowej fazie zajścia i nie obserwowali przebiegu interwencji policjantów z K., zgodnie jednak potwierdzili, że jak przyjechali na miejsce zdarzenia, to policjanci zatrzymali już dwóch młodych chłopaków i ich koledzy przytrzymywali ich za ubrania, żeby policjantom utrudnić przeprowadzenie czynności, nadto zagradzali przejście do radiowozu, co wyglądało jakby bronili przed policjantami swoich kolegów, a nie atakowali funkcjonariuszy. Jednocześnie ochroniarze potwierdzili, że ze strony obecnych na miejscu osób padały wulgarne słowa oceniane przez nich jako pijackie zaczepki. Nie wyklucza winy oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów fakt, iż pracownicy ochrony nie potrafili wskazać, dlaczego Policjanci zdecydowali o zatrzymaniu oskarżonych, nie zaś innych uczestniczących w zajściu osób. Oczywiście jest dla Sądu, iż świadkowie ci znaleźli się na miejscu zajścia już w końcowej jego fazie i ich zadaniem było jedynie udzielenie funkcjonariuszom Policji pomocy, nie mogli mieć zatem wiedzy, która z osób była najbardziej agresywna, czy też używała wobec funkcjonariuszy słów wulgarnych, bo wiedzę taką posiadali wyłącznie pokrzywdzeni.

Funkcjonariusze Policji w P. B. C. i A. Ł. (1), również nie posiadali wiedzy na temat przebiegu zajścia na stacji paliw, potwierdzili jednak zgodnie, że wszyscy zatrzymani, a zatem również oskarżeni K. D., K. O. i K. T. (1) podczas pobytu na komisariacie używali słów wulgarnych w stosunku do funkcjonariuszy Policji, przeklinali, mieli pretensje, że zostali niesłusznie zatrzymani, byli arogancy i zachowywali się prowokacyjnie.

Sąd przesłuchał również wskazanego przez oskarżonych świadka zajścia – P. G., przy czym zeznania tego świadków Sąd ocenił jako niewiarygodne. Przede wszystkim wskazać należy, iż P. G. nie byli świadkiem całego zajścia i zrelacjonował Sądowi jedynie jego fragmenty, przy czym były to fragmenty, które nie obciążały oskarżonych, a oceniając przebieg opisywanych przez świadka zajęć, Sąd nie jest w stanie ustalić, w którym rzeczywiście momencie świadek przebywał na stacji paliw. Co istotne świadek zaprzeczał nawet tym faktom, które przyznali sami oskarżeni, zatem jego relacja nie jest do końca wiarygodna.

Nie przyniosło nic istotnego do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy przesłuchanie świadków J. M. i W. Ł. – pracowników stacji paliw S.. Przesłuchani w sprawie świadkowie wskazali, że wykonywali swoje obowiązki pracownicze, a w dniu zdarzenia na stacji paliw nie doszło do żadnego incydentu, który wpłynąłby na prawidłowe funkcjonowanie stacji, nie było skarg klientów, czy zakłóceń porządku, a zaobserwowana przez niech grupa osób nie zachowywała się w taki sposób, aby wymagało to ich interwencji. Ta relacja świadków przekonuje Sąd, iż zachowanie oskarżonych nie miało szczególne drastycznego przebiegu, nie wywołało przestoju w funkcjonowaniu stacji, a sprowadzało się w istocie do zatargu z interweniującymi funkcjonariuszami Policji.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonych wskazać należy, iż K. D. przyznał się do używania słów wulgarnych wobec funkcjonariuszy, nie zaprzeczał również, aby szarpał funkcjonariuszy nie mając jednak na celu naruszenia ich netykalności cielesnej, a jedynie udzielenie pomocy zatrzymanemu koledze. Ta relacja oskarżonego w zasadzie stanowi w potwierdzenie zaistnienia przypisanych oskarżonemu czynów. Oskarżeni K. O. i K. T. (1) nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, lecz w świetle zeznań pokrzywdzonych oraz dokonanych przez Sąd ustaleń, Sąd nie miał wątpliwości, że wyjaśnienia tych oskarżonych stanowią jedynie przyjętą przez nich linię obrony.

Oceniając kwalifikację prawną czynów, których sprawstwo Sąd przypisał oskarżonym, Sąd w pełni zaakceptował proponowaną przez oskarżyciela kwalifikację czynów w zw. z art.57a§1 k.k.. Akceptując przyjęcie, iż przypisane oskarżonym czyny miały charakter chuligański, Sąd uwzględnił fakt, iż oskarżeni działali umyślnie, publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. Podkreślić należy, iż żaden z oskarżonych nie potrafił wskazać dlaczego zachował się tak agresywnie wobec interweniujących funkcjonariuszy, nie miał żadnego powodu do takiego zachowania, zaś wypowiadając wulgarne słowa i znieważając funkcjonariuszy wobec grupy kilkunastu osób, wobec których interweniowali funkcjonariusze, okazali lekceważenie nie tylko im, ale i porządkowi prawnemu obowiązującemu w naszym kraju.

Uznając oskarżonych winnym popełnienia zarzucanych im czynów z art.222§1 k.k. i art.226§1 k.k. Sąd uznał, iż co do tych że czynów w przypadku oskarżonych K. D., K. O. i K. T. (1) zasadnym będzie zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania i na podstawie art. 66§1 k.k. i art. 67§1 k.k. wobec tych oskarżonych Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne na okres próby dwóch lat.

Przede wszystkim zarzucane oskarżonym czyny zagrożony są karą nie przekraczającą 3 lat pozbawienia wolności, a oskarżeni nie byli dotychczas karani za przestępstwa. Zarówno wina, jak i społeczna szkodliwość czynów zarzucanych oskarżonym nie są znaczne. Oceniając charakter przebiegu zajścia, należy dostrzec, iż miało ono niebezpieczny dla funkcjonariuszy charakter i wiązało się z agresją ze strony oskarżonych, wiodącą rolę w zdarzeniu mieli jednak oskarżeni A. G. (1) i M. K. (1), pozostali zaś oskarżeni, działali pod wpływem emocji związanych z zatrzymaniem kolegów, znajdowali się w grupie kilkunastu osób, odczuwając przewagę nad interweniującymi policjantami i swoistą bezkarność. Chociaż oskarżeni w sposób oczywisty wyczerpali znamiona przestępstw, z ich postawy wynika, iż nie są to osoby skłonne do popełniania przestępstw i fakt, iż doszło do takiego zajścia, wynikał zdaniem Sądu z tego, iż oskarżeni akurat uczestniczyli w spotkaniu kilkunastu osób, które nie były zachwycone podjętą interwencją Policji.

Podejmując decyzję o warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonych, Sąd dostrzegł, że K. D. jest młodym człowiekiem, który uczy się, angażuje w życie społeczności lokalnej, społeczności szkolnej, postrzegany jest jako osobna wrażliwa i pomagająca osobom niepełnosprawnym, angażująca się inicjatywy wspomagające takie osoby. K. T. (2) pracuje za granicą, zaś K. O. prowadzi własną działalność gospodarczą – a zatem są to oskarżeni, którzy prowadzą ustabilizowany tryb życia, nie mają skłonności do popełniania przestępstw, a ich dotychczasowy sposób życia

przekonuje Sąd, iż oskarżeni pomimo warunkowego umorzenia postępowania będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią ponownie żadnego przestępstwa. Oskarżeni są młodymi ludźmi, rozpoczynającymi dorosłe życie i wymierzenie im jakiegokolwiek kar mogłoby przekreślić ich życiowe plany – Sąd zatem zdecydował o zastosowaniu wobec nich dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Aby oskarżeni dodatkowo odczuli dolegliwość postępowania, Sąd na podstawie art.67§3 kk orzekł od oskarżonych K. D., K. T. (1) i K. O. na rzecz pokrzywdzonych S. B. i A. K. nawiązki po 200 złotych każda, uznając, iż te symboliczne kwoty będą z jednej strony odpłatą dla pokrzywdzonych za doznane przykrości, a z drugiej strony odczuwalną wymierną dolegliwością dla oskarżonych.

Mając na względzie poziom dochodów oskarżonych, Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.